

Abstract 08

සමාජ ශික්ෂණ ක්‍රමවේදයක් ලෙස සේබියාවල උපයෝගීතාව

ඩබ්. කේ. ඩී. අසේල සම්පත් විජේතුංග,
(ශාස්ත්‍රවේදී (විශේෂ) තෙවන වසර - බෞද්ධ සංස්කෘතිය),
aselawijethunga11@gmail.com

සේබියා යනු විනය පිටකයේ පාවිච්චියපාලියේ අන්තර්ගත භික්ෂු භික්ෂුණීන්ගේ වර්යාත්මක පාලනය උදෙසා හඳුන්වා දෙන ලද ආචාර ධර්ම පද්ධතියක් වේ. ගණනින් හැත්තෑ පහක් වන මෙම ශික්ෂණ ක්‍රම, වර්යා රටා වශයෙන් සැලකිල්ලට ගෙන වර්ග 07 ක් යටතේ සංග්‍රහ කොට තිබේ. ඒ ඒ වර්ගයෙන් කියැවෙන යහපත් හැසිරීම් රටාවට අදාළ වන පරිදි එක් එක් වර්ගය තුළ කරුණු 10 බැගින් ඇතුළත් කොට ඇත. 07 වන වග්ගයේ එනම්, පාදුකා වග්ගයේ පමණක් කරුණු 15 ක් අන්තර්ගත කොට තිබේ. මෙම වර්ගවලින් ආහාර ගැනීමට අදාළව වග්ග 03 ක වටිනා උපදේශ සමුදායයක් ඇත. එනම්, සක්කච්ච, කබල, සුරුසුරු යන වග්ග යි. සැබැවින් ම මේවා ශික්ෂාපද වශයෙන් සඳහන් කොට ඇතත් යහපත් පුරුදු හෝ ආචාර ධර්ම හෝ සිරිත් විරිත් හෝ (Manners) ලෙස සඳහන් කිරීම සුදුසු ය. එම වග්ගයන්හි අන්තර්ගත සේබියා ධර්මයන්ගෙන් නූතන සමාජයේ බාහිර ශික්ෂණය ඇති කිරීම සඳහා ලැබෙන පිටුබලය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක යෙදීම මෙයින් අපේක්ෂිත ය. විශේෂයෙන් ම භික්ෂු සමාජයේ ප්‍රියශීලී පැවැත්ම සඳහා නිර්දේශ කරන ලද මෙම ශික්ෂණ ක්‍රම නූතන සමාජයේ යහපත් ගති සිරිත් ප්‍රගුණ කිරීම සඳහා අදාළ කර ගත හැකි කරුණු සමුදායයකි. ස්වභාව ධර්මය සමඟ ගනුදෙනු කිරීම, පෞද්ගලික හා පොදු සමාජ සෞඛ්‍යය ආරක්ෂා කිරීම, ආහාර පරිභෝජනය, ගමන් බිමන්, පොදු සමාජ සම්මතයන්ට අනුගතවීම යනාදී කරුණු රාශියක් මේවා අතර වේ. පොදු සමාජයට මේවා හඳුන්වා දිය හැකි ආකාරය මෙන් ම එහි ප්‍රතිලාභ පිළිබඳ සාකච්ඡාවක් මෙමගින් කිරීම අපේක්ෂා කෙරේ.

ප්‍රමුඛ පද : ආචාර ධර්ම, බාහිර ශික්ෂණය, භික්ෂු සමාජය, සේබියා